การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร*

The Application of Digital Technology for Administrative Management in the Sathon District Office

[1]กมลพร กัลยาณมิตร, สมชาย รัตนภูมิภิญโญ, จรินทร์ สวนแก้ว และ เรวดี มาลัยศรี
[1]Kamolpon Kalyanamitra, Somchai Rattanapoompinyo, Charin Suankaew and Rewadee Malaisri
คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
Faculty of Political Science, Bangkokthonburi University, Thailand.
[1]Corresponding Author's Email: Sopha818@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร และ (2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของรเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยอาศัยกรอบกรอบแนวคิดรัฐบาลดิจิทัล การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรในสำนักงานเขตสาทร จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า (1) ระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร ($\overline{X}$ = 4.03) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านงานบุคคลมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด สะท้อนถึงการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดเก็บและบริหารจัดการข้อมูลบุคลากร การดำเนินการด้านสิทธิประโยชน์ และกระบวนการทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ความถูกต้อง และความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน รองลงมาคือ ด้านงานบริการประชาชน และด้านงานงบประมาณ ขณะที่ด้านงานบริหารทั่วไปมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และ (2) ผลการเปรียบเทียบระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า บุคลากรที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทรแตกต่างกัน ส่วนบุคลากรที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การประยุกต์ใช้; เทคโนโลยีดิจิทัล; การบริหารงาน; สำนักงานเขตสาทร

Abstract

This research article aims to: (1) examine the level of digital technology application in administrative management at Sathon District Office, and (2) compare personnel's opinions regarding such applications, classified by personal factors, based on the digital government framework. This study adopted a quantitative research approach. Data were collected from

*Received January 17, 2026; Revised February 14, 2026; Accepted March 4, 2026

400 personnel working at the Sathon District Office using a questionnaire as the research instrument. The data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, t-test, and One-way ANOVA.

The findings reveal that: (1) the overall level of digital technology application in administrative management at the Sathon District Office was high ($\overline{X}$ = 4.03). When considered by dimension, human resource management had the highest mean score, reflecting the use of digital technology in personnel data management, benefits administration, and human resource processes, which enhance efficiency, accuracy, and speed of operations. This was followed by public service operations and budget management, while general administration had the lowest mean score; and (2) The comparison of digital technology application levels based on personal factors showed that personnel with different genders, ages, education levels, job positions, and monthly incomes had significantly different opinions. However, personnel with different lengths of work experience did not show significant differences in their opinions.

Keywords: Application; Digital Technology; Administrative Management; Sathon District Office

บทนำ

การบริหารงานภาครัฐที่ผ่านมาให้ความสำคัญกับการพัฒนาและการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุนการพัฒนาประเทศ แต่ปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงก้าวเข้าสู่ยุคเทคโนโลยีดิจิทัล ทำให้ภาครัฐต้องหันมาให้ความสำคัญกับการพัฒนาและการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศเพิ่มมากขึ้น ซึ่งการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้จะทำให้เกิดการพัฒนาฐานข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐทุกระดับให้เชื่อมโยงกัน ทำให้หน่วยงานภาครัฐสามารถบริหารจัดการงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และที่สำคัญคือสามารถขยายขีดความสามารถของหน่วยงานในการให้บริการประชาชน เพราะทำให้การบริการเป็นไปอย่างรวดเร็ว ประชาชนเกิดทัศนคติที่ดีต่อหน่วยงานของภาครัฐ ซึ่งเทคโนโลยีดิจิทัลสามารถช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในหลากหลายมิติ เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเป็นการยกระดับความโปร่งใสและสร้างความเชื่อมั่นในการบริหารราชการแผ่นดินที่ประชาชนมีต่อภาครัฐ นอกจากนั้นเทคโนโลยีดิจิทัลยังถือเป็นเครื่องมือที่ช่วยสนับสนุนการดำเนินงานของภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ สามารถปรับตัวให้เป็นองค์กรที่ทันสมัย การให้บริการภาครัฐด้วยระบบออนไลน์ผ่านระบบเว็บไซต์บนอินเทอร์เน็ตและสื่ออิเล็กทรอนิกส์จึงถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการเข้าถึงบริการภาครัฐสามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง ด้วยการพัฒนาเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดดนี้จึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวและปรับปรุงกลไกภาครัฐ เพื่อให้กลไกการบริหารของหน่วยงานภาครัฐมีประสิทธิภาพ โดยการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีที่เปลี่ยนผ่านเข้าสู่ยุคดิจิทัลส่งผลโดยตรงต่อองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน องค์กรต่าง ๆ จึงนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้เพื่อผลักดันให้เกิดความสะดวก รวดเร็วและถูกต้องในการบริหารงาน อย่างไรก็ดี ด้วยข้อมูลที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวดเร็ว จนทำให้ข้อมูลที่จัดเก็บมีปริมาณมากมาย ทำให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนตระหนักถึงความจำเป็นและประโยชน์จากการใช้งานของข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) จึงก่อเกิดกระบวนการเปลี่ยนผ่านทางดิจิทัล (Digital Transformation) ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนระบบบริหารงานและพัฒนาประเทศ การปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็น

รัฐบาลดิจิทัลเป็นการมุ่งใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคอย่างเป็นระบบ โดยลักษณะของการบริการภาครัฐจะอยู่ในรูปแบบดิจิทัลที่ขับเคลื่อนโดยความต้องการของประชาชน เทคโนโลยีดิจิทัลสามารถช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนได้ในหลากหลายมิติ ไม่ว่าจะเป็นการสร้างโอกาสทางการเรียนรู้ การเพิ่มรายได้ และการเข้าถึงบริการของภาครัฐ ซึ่งการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลนี้ หน่วยงานภาครัฐจะต้องร่วมมือกันพัฒนาและยกระดับภาครัฐในภาพรวมให้ก้าวเป็นรัฐบาลดิจิทัล เพื่อให้ประเทศสามารถพัฒนาได้อย่างยั่งยืน และก้าวทันความเปลี่ยนแปลงในเวทีโลก (Prasertso, 2020)

สำนักงานเขตสาทรเป็น 1 ใน 50 เขตการปกครองของกรุงเทพมหานคร อยู่ในกลุ่มเขตกรุงเทพใต้ เป็นเขตศูนย์กลางธุรกิจ การค้า การบริการ การศึกษา และการทูต มีพื้นที่ 9.326 ตารางกิโลเมตร แบ่งเขตการปกครองย่อยออกเป็น 3 แขวง ได้แก่ แขวงทุ่งวัดดอน แขวงยานนาวา และแขวงทุ่งมหาเมฆ มีชุมชน จำนวน 26 ชุมชน (Thongjiraanan, 2022) มีจำนวนประชากร 67,275 คน ความหนาแน่นของประชากร เฉลี่ย 7,933 คนต่อตารางกิโลเมตร จำนวนบ้าน 45,257 หลังคาเรือน (Department of Provincial Administration, 2025) ด้วยลักษณะพื้นที่ที่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการทูต ประกอบกับจำนวนประชากรและสถานประกอบการที่หนาแน่น ส่งผลให้สำนักงานเขตสาทรมีภารกิจและปริมาณงานจำนวนมากและมีความหลากหลาย ดังนั้น การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานจึงมิใช่เพียงทางเลือกเชิงนโยบาย หากแต่เป็นกลไกสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากร ลดขั้นตอนและความซ้ำซ้อนของกระบวนการทำงาน เสริมสร้างความรวดเร็วและความถูกต้องในการให้บริการ ตลอดจนยกระดับความโปร่งใสและความสามารถในการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น อาทิ ระบบ “สาทร ONLINE” ซึ่งเป็นช่องทางการให้บริการในรูปแบบออนไลน์ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการติดต่อขอรับบริการจากสำนักงานเขตโดยตรง โดยประชาชนสามารถแจ้งขอรับบริการต่าง ๆ ได้ เช่น การขอรับบริการสูบสิ่งปฏิกูล การจัดเก็บขยะชิ้นใหญ่ การตัดต้นไม้ การฉีดพ่นหมอกควันกำจัดยุงลาย การซ่อมแซมผิวจราจรและทางเท้า การแจ้งซ่อมไฟฟ้าสาธารณะ การลอกท่อระบายน้ำ รวมถึงการแจ้งเรื่องร้องเรียน ผ่านทางเว็บไซต์ของสำนักงานเขตสาทรในหัวข้อบริการออนไลน์และรับเรื่องร้องเรียนออนไลน์ (Sathorn District Office, 2021)

อย่างไรก็ตาม การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม จำเป็นต้องอาศัยความพร้อมด้านบุคลากร ระบบงาน และการบริหารจัดการที่เหมาะสมควบคู่กันไป แม้ว่าสำนักงานเขตสาทรจะมีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการให้บริการประชาชนและการบริหารงานภายในอย่างต่อเนื่อง แต่ยังขาดการศึกษาวิเคราะห์เชิงประจักษ์ที่สะท้อนให้เห็นระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในมิติต่าง ๆ ของการบริหารงานอย่างเป็นระบบ รวมทั้งยังไม่มีข้อมูลเชิงวิชาการที่ชี้ชัดว่าการดำเนินงานดังกล่าวความสอดคล้องกับแนวคิดรัฐบาลดิจิทัลและการบริหารภาครัฐแนวใหม่เพียงใด นอกจากนี้ ลักษณะพื้นที่ของเขตสาทรซึ่งเป็นศูนย์กลางธุรกิจและการทูต ทำให้มีปริมาณภารกิจและความคาดหวังของประชาชนในระดับสูง หากระบบบริหารจัดการยังไม่สามารถตอบสนองได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาจส่งผลต่อความเชื่อมั่นของประชาชนและภาพลักษณ์ของหน่วยงานภาครัฐในภาพรวม จึงสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นเร่งด่วนการประเมินระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อค้นหาจุดแข็งและประเด็นที่ควรพัฒนาเพิ่มเติมเชิงยุทธศาสตร์ จากช่องว่างดังกล่าว การวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งตอบคำถามสำคัญว่าระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทรอยู่ในระดับใด และมีความแตกต่างกันในแต่ละด้านหรือไม่ และปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรมีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเรื่องการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร เพื่อให้ทราบถึงระดับการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผน การพัฒนานโยบาย และการยกระดับการบริหารงานภาครัฐในระดับสำนักงานเขตต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่องการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) วิธีดำเนินการวิจัยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาด้านเนื้อเอกสารแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ แนวคิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล แนวคิดเกี่ยวกับการประยุกต์เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารบุคลากร แนวคิดเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการให้บริการประชาชน และ แนวคิดเกี่ยวกับการประยุกต์เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานงบประมาณ จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เช่น บทความวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เว็บไซต์ของหน่วยงานราชการ สื่อออนไลน์ และเอกสารอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับเรื่องที่ศึกษา มาจัดทำกรอบแนวคิดสำหรับการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 ประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ คือบุคลากรสำนักงานเขตสาทร จำนวน 741 คน ข้อมูล ณ 31 มีนาคม 2568 จำแนกเป็น ข้าราชการ จำนวน 160 คน ลูกจ้างประจำ จำนวน 339 คน ลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 206 คน จ้างเหมารายบุคคล จำนวน 23 คน และอาสาสมัครฯ จำนวน 13 คน (Sathorn District Office, 2025) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรสำนักงานเขตสาทร ประกอบด้วย ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว และผู้ปฏิบัติงานอื่น โดยผู้วิจัยใช้ตารางสำเร็จรูปของทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973) ทำให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 385 คน แต่ผู้วิจัยปัดเศษเป็น 400 คน และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยให้บุคลากรทุกคนในกลุ่มประชากรมีโอกาสถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างเท่าเทียมกัน เพื่อให้ผลการวิจัยมีความเป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมด

ขั้นตอนที่ 3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-list) ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาการปฏิบัติงานตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ครอบคลุม 4 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านงานบริการประชาชน (2) ด้านงานงบประมาณ (3) ด้านงานบุคคล และ (4) ด้านงานบริหารทั่วไป ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้ (1) การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามเสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความครอบคลุมของเนื้อหา และความเหมาะสมของข้อคำถาม พร้อมปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ (2) การทดลองใช้เครื่องมือ (Pre-test) โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มบุคลากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อประเมิน

ความชัดเจนของข้อคำถามและทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (3) การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8140 ซึ่งอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ แสดงว่าแบบสอบถามมีความสอดคล้องภายในที่เหมาะสมและสามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้

ขั้นตอนที่ 4 การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้ (1) ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามไปยังผู้บริหารสำนักงานเขตสาทรเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง (2) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถาม โดยติดตามเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

ขั้นตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแต่ละฉบับ จากนั้นจึงดำเนินการจัดเรียงและบันทึกข้อมูลโดยกำหนดรหัสคำตอบในแบบสอบถาม เพื่อนำไปประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป การหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า t-test และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร ผลการศึกษาพบว่า ระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.03) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านงานบุคคล อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.19) ลำดับที่ 1 ด้านงานบริการประชาชน อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.09) ลำดับที่ 2 ด้านงานงบประมาณ อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.00) ลำดับที่ 3 และด้านงานบริหารทั่วไป อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.83) ลำดับที่ 4 สะท้อนให้เห็นว่าสำนักงานเขตสาทรให้ความสำคัญกับการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในภารกิจด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลและการให้บริการประชาชนเป็นสำคัญ ขณะที่งานบริหารทั่วไปยังมีระดับการประยุกต์ใช้ต่ำกว่าด้านอื่น ซึ่งอาจเป็นประเด็นที่ควรได้รับการพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อยกระดับประสิทธิภาพการบริหารงานโดยรวมของหน่วยงาน รายละเอียดแสดงตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร โดยภาพรวมและรายด้าน

การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงาน	$\overline{X}$	S.D.	แปลความหมาย	ลำดับที่
1. ด้านงานบริการประชาชน	4.09	0.171	มาก	2
2. ด้านงานงบประมาณ	4.00	0.341	มาก	3
3. ด้านงานบุคคล	4.19	0.245	มาก	1
4. ด้านงานบริหารทั่วไป	3.83	0.309	มาก	4
รวม	**4.03**	**0.160**	**มาก**	

ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยเป็นรายด้าน ดังนี้

1. ด้านงานบริการประชาชน ผลการศึกษาพบว่า ระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร ด้านงานบริการประชาชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.09) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การให้บริการด้านทะเบียนราษฎร บัตรประจำตัวประชาชน แรงงานต่างด้าว

สัญชาติ และทะเบียนทั่วไป อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.96) รองลงมาคือ การให้บริการเกี่ยวกับการชำระภาษีและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของประชาชน เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.31) และด้านที่มีระดับต่ำสุดคือ การให้บริการด้านสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล เช่น การออกใบอนุญาตใช้เครื่องขยายเสียง การออกใบอนุญาตสุสานและฌาปนสถาน รวมถึงการควบคุมสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.63)

2. ด้านงานงบประมาณ ผลการศึกษาพบว่า ระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร ด้านงานงบประมาณ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.00) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การจัดการรับและจ่ายเงินงบประมาณกรุงเทพมหานคร รวมทั้งเงินอุดหนุนจากรัฐบาลและเงินนอกงบประมาณ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.95) รองลงมาคือ การบันทึกบัญชี จัดทำทะเบียน และตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายเงิน อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.16) และด้านที่มีระดับต่ำสุดคือ การติดตามและประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณ รวมถึงการบริหารจัดการงบประมาณ อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.52)

3. ด้านงานบุคคล ผลการศึกษาพบว่า ระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร ด้านงานบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.19) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การจัดเก็บ รวบรวม และบริหารจัดการข้อมูลประวัติส่วนบุคคลของพนักงานและเจ้าหน้าที่อย่างเป็นระบบ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.90) รองลงมาคือ การดำเนินการเกี่ยวกับการลา การเบิกจ่ายค่าตอบแทน และการจัดสรรสิทธิประโยชน์ของเจ้าหน้าที่ อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.35) และด้านที่มีระดับต่ำสุดคือ การวางแผนและดำเนินการพัฒนาทักษะและความรู้ของบุคลากร อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.56)

4. ด้านงานบริหารทั่วไป ผลการศึกษาพบว่า ระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร ด้านงานบริหารทั่วไป โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.83) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การจัดทำรายงานสรุปผลการปฏิบัติงานและรายงานข้อมูลสถิติของประชาชน อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.14) รองลงมาคือ การกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานของโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.81) และด้านที่มีระดับต่ำสุดคือ การจัดทำแผนงานและการกำกับติดตามการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมของสำนักงานเขตสาทร อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.65)

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานที่ 1 บุคลากรสำนักงานเขตสาทรที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร แตกต่างกัน

ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรสำนักงานเขตสาทรที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยบุคลากรเพศชายมีความคิดเห็นต่อระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานโดยภาพรวมมากกว่าเพศหญิง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เพศชายมีความคิดเห็นสูงกว่าเพศหญิงในทุกด้าน

สมมติฐานที่ 2 บุคลากรสำนักงานเขตสาทรที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร แตกต่างกัน

ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรสำนักงานเขตสาทรที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อายุที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านงานงบประมาณและด้านงานบริหารทั่วไป ที่ระดับ .01 และในด้านงานบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานสูงที่สุด

สมมติฐานที่ 3 บุคลากรสำนักงานเขตสาทรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร แตกต่างกัน

ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรสำนักงานเขตสาทรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยบุคลากรที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานมากที่สุดในทุกด้าน

สมมติฐานที่ 4 บุคลากรสำนักงานเขตสาทรที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร แตกต่างกัน

ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรสำนักงานเขตสาทรที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า บุคลากรที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยกลุ่มผู้ปฏิบัติงานอื่นมีความคิดเห็นต่อระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานมากที่สุดในทุกด้าน

สมมติฐานที่ 5 บุคลากรสำนักงานเขตสาทรที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร

ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรสำนักงานเขตสาทรที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า บุคลากรที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยบุคลากรที่มีรายได้มากกว่า 25,001 บาทต่อเดือน มีความคิดเห็นต่อระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานมากที่สุดในทุกด้าน

สมมติฐานที่ 6 บุคลากรสำนักงานเขตสาทรที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร แตกต่างกัน

ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรสำนักงานเขตสาทรที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า บุคลากรที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในแต่ละด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่	ตัวแปรอิสระ	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1	เพศ	ยอมรับสมมติฐาน
2	อายุ	ยอมรับสมมติฐาน
3	ระดับการศึกษา	ยอมรับสมมติฐาน
4	ตำแหน่งหน้าที่	ยอมรับสมมติฐาน
5	รายได้ต่อเดือน	ยอมรับสมมติฐาน
6	ระยะเวลาการปฏิบัติงาน	ไม่ยอมรับสมมติฐาน

องค์ความรู้ใหม่

จากการวิจัยเรื่อง “การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร” ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ผลการศึกษาและพัฒนาเป็นองค์ความรู้ใหม่ในรูปแบบของแบบจำลองเชิงบูรณาการ ที่เรียกว่า “Sathorn Digital Model” ซึ่งเป็นกรอบแนวคิดการบริหารงานดิจิทัลของสำนักงานเขตสาทรที่จะช่วยยกระดับจากการใช้เทคโนโลยีรายภารกิจไปสู่การบริหารงานแบบเชื่อมโยงข้อมูลทั้งระบบ แสดงดังแผนภาพที่ 1

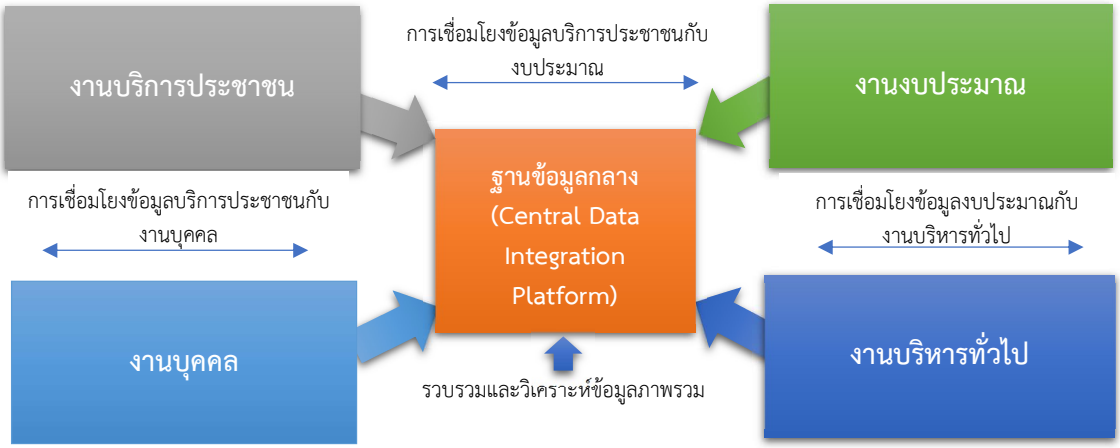

Figure 1: The New Body of Knowledge

จากภาพที่ 1 อธิบายได้ว่า การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทรจะเกิดประสิทธิผลสูงสุดเมื่อมีกลไกการเชื่อมโยงข้อมูล (Data Integration Mechanism) เป็นแกนกลางของระบบ กลไกดังกล่าวทำหน้าที่บูรณาการข้อมูลระหว่างงานบริการประชาชน งานงบประมาณ งานบุคคล และงานบริหารทั่วไป ทำให้แต่ละภารกิจไม่ดำเนินไปอย่างแยกส่วน แต่สามารถแลกเปลี่ยน วิเคราะห์ และใช้ประโยชน์จากข้อมูลร่วมกันได้อย่างเป็นระบบ ดังนี้ 1)การเชื่อมโยงข้อมูลบริการประชาชนกับงบประมาณ ข้อมูลปริมาณและประเภทของการให้บริการถูกนำมาใช้เป็นฐานในการวิเคราะห์และจัดสรรงบประมาณ ส่งผลให้การจัดทำงบประมาณสอดคล้องกับภารกิจและความต้องการที่เกิดขึ้นจริงในพื้นที่สาทร 2) การเชื่อมโยงข้อมูลบริการประชาชนกับงานบุคคล ข้อมูลภาระงานถูกใช้ในการวางแผนอัตรากำลัง การพัฒนาศักยภาพ และการประเมินผลบุคลากร ทำให้การบริหารทรัพยากรมนุษย์สนับสนุนภารกิจบริการประชาชนได้อย่างตรงจุด

3) การเชื่อมโยงข้อมูลงบประมาณกับงานบริหารทั่วไป ข้อมูลการใช้จ่ายงบประมาณถูกเชื่อมต่อกับระบบติดตามและประเมินผลโครงการ ส่งเสริมความโปร่งใส ความถูกต้อง และประสิทธิภาพในการควบคุมภายใน และ 4) งานบริหารทั่วไปในฐานะกลไกกำกับภาพรวม ทำหน้าที่รวบรวม วิเคราะห์ และแสดงผลข้อมูลแบบบูรณาการ เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหารสำนักงานเขตสาทรบนฐานข้อมูล (Data-Driven Administration) ซึ่ง Sathorn Digital Model นี้เป็นกรอบการบริหารงานดิจิทัลที่สามารถพัฒนาเป็นต้นแบบให้สำนักงานเขตอื่นหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปประยุกต์ใช้ได้

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสะท้อนถึงศักยภาพของหน่วยงานที่ตั้งอยู่ในเขตธุรกิจสำคัญของกรุงเทพมหานคร (CBD) ที่มีโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศค่อนข้างพร้อม ทั้งด้านระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง และการสนับสนุนเชิงนโยบายจากกรุงเทพมหานคร สอดคล้องกับงานวิจัยของ Pattanaporn (2022) ได้ศึกษาเรื่องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อย่างไรก็ตาม แม้ว่าผลการศึกษาจะมีความสอดคล้องกัน แต่บริบทของพื้นที่มีความแตกต่างกัน กล่าวคืองานวิจัยดังกล่าวดำเนินการในต่างจังหวัดหรือหน่วยงานด้านการศึกษา ซึ่งอาจมีข้อจำกัดด้านทรัพยากร งบประมาณ และโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีมากกว่าสำนักงานเขตสาทร ดังนั้นรูปแบบและขอบเขตของการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีจึงอาจแตกต่างกันในเชิงกระบวนการและระดับการบูรณาการระบบ แม้ว่าระดับคะแนนเฉลี่ยจะอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกันก็ตาม

ด้านงานบริการประชาชน พบว่า ระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร ด้านงานบริการประชาชนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะบริบทของสำนักงานเขตสาทร ซึ่งเป็นพื้นที่เขตธุรกิจสำคัญของกรุงเทพมหานคร มีประชากรแฝงจำนวนมาก รวมทั้งแรงงานต่างด้าวและชาวต่างชาติ ส่งผลให้ภารกิจด้านทะเบียนราษฎร บัตรประจำตัวประชาชน และการทะเบียนแรงงานต่างด้าวมีความจำเป็นต้องพัฒนาระบบดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพสูงเพื่อรองรับปริมาณงานและความรวดเร็วในการให้บริการประชาชน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Phromsuwan, and Kanjanakan (2025) ได้ศึกษาเรื่องการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากร สำนักงานเทศบาลตำบลพานทอง จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า ระดับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากรสำนักงานเทศบาลตำบลพานทอง จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sritabut (2025) ได้ศึกษาเรื่องการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงานของบุคลากร กลุ่มงานบริหารทั่วไป โรงพยาบาลโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย ผลการวิจัยพบว่า การใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงานของบุคลากรโดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ Pairun (2022) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาระบบบริหารงานและการให้บริการประชาชนออนไลน์: กรณีศึกษา เทศบาลตำบลบางเสร่ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยค้นพบว่า รูปแบบวิธีการและช่องทางการให้บริการประชาชนผ่านระบบออนไลน์ของเทศบาลตำบลบางเสร่ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี มี 2 รูปแบบ คือ การให้บริการประชาชนเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ และการให้บริการประชาชนเกี่ยวกับการขออนุมัติ อนุญาต และการชำระค่าธรรมเนียม โดยมีขั้นตอนการดำเนินการผ่านระบบออนไลน์ทั้งสิ้น ซึ่งประชาชนสามารถใช้บริการผ่านเว็บไซต์ของเทศบาลตำบลบางเสร่ หรือจะสแกนคิวอาร์โค้ดตามที่หน่วยงานประชาสัมพันธ์ก็ได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Intrakaset, Nimnuan, and

Kesorndokmai (2023) ได้ศึกษาเรื่องการประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการบริหารการเงินการคลังในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการปรับตัวและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งต้องเปลี่ยนวิธีคิดโดยให้คนเป็นศูนย์กลางและปรับวิธีการทำงาน เพื่อตั้งเป้าหมายให้เป็นองค์กรสมัยใหม่ที่ทำงานเชิงรุก บูรณาการ คล่องตัว รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพสูง การใช้ระบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ช่วยประหยัดเวลาในการรับและจัดส่งเอกสาร ทำให้ไม่จำเป็นต้องเก็บเอกสารที่เป็นกระดาษและจัดเก็บไว้ในตู้เอกสาร

ด้านงานงบประมาณ พบว่า ระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร ด้านงานงบประมาณโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสำนักงานเขตสาทรบริหารจัดการงบประมาณภายใต้ระบบควบคุมทางการคลังของกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีขั้นตอนการตรวจสอบ การเบิกจ่าย และการรายงานผลที่ต้องดำเนินการผ่านระบบสารสนเทศที่เชื่อมโยงกับหน่วยงานส่วนกลางอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะภารกิจด้านการรับ-จ่ายเงินงบประมาณและเงินอุดหนุนที่มีปริมาณธุรกรรมสูง จึงจำเป็นต้องพึ่งพาระบบดิจิทัลเพื่อเพิ่มความถูกต้อง โปร่งใส และตรวจสอบได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Panyadong, and Prasomsuk (2023) ได้ศึกษาเรื่องการส่งเสริมการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานงบประมาณของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 22 จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนราชประชา-นุเคราะห์ 22 มีการส่งเสริมการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานงบประมาณของโรงเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ Jaisue (2025) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลของเทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลของเทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Thongsirikul (2022) ได้ศึกษาเรื่องการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารของเทศบาลเมืองบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาพบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของเทศบาล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ด้านงานบุคคล พบว่า ระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร ด้านงานบุคคลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะงานบุคคลเป็นภารกิจที่มีลักษณะเป็นงานข้อมูลเชิงโครงสร้าง (structured data) ซึ่งสามารถแปลงเป็นระบบดิจิทัลได้ชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากกว่างานที่ต้องใช้ดุลยพินิจเชิงนโยบาย เช่น การจัดเก็บประวัติ การคำนวณสิทธิประโยชน์ การบันทึกเวลาปฏิบัติงาน หรือการประเมินผลที่อิงตัวชี้วัด ล้วนเป็นกระบวนการที่ต้องการความถูกต้องและความต่อเนื่องของข้อมูล ประกอบกับสำนักงานเขตสาทรมีบุคลากรจำนวนมาก จึงจำเป็นต้องพึ่งพาระบบสารสนเทศเพื่อควบคุมความซ้ำซ้อน ลดความผิดพลาด และสร้างความโปร่งใสในการบริหารทรัพยากรบุคคล ส่งผลให้ระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในด้านนี้อยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chumjai, and Meephrom (2025) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการบริหารงานบุคคลโดยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานบุคคลโดยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 4 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ruamcharoenchai (2024) ได้ศึกษาเรื่องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานของเทศบาลนครขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานของเทศบาลนครขอนแก่น โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปต่ำ ได้แก่ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงานบริการประชาชน ด้านการบริหารงบประมาณ และด้านการบริหารงานทั่วไป ตามลำดับ

ด้านงานบริหารทั่วไป พบว่า ระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร ด้านงานบริหารทั่วไปโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะงานบริหารทั่วไปเป็นภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวม วิเคราะห์ และรายงานข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อมูลเชิงปริมาณและสามารถจัดระบบในรูปแบบดิจิทัลได้อย่างชัดเจน จึงเอื้อต่อการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อเพิ่มความรวดเร็ว ความถูกต้อง และความสามารถในการติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Mitmek (2022) ได้ศึกษาเรื่องการปรับตัวของการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ภายใต้ นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ผลการวิจัยพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร มีการปรับตัวของการบริหารงานภายใต้นโยบายไทยแลนด์ 4.0 อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chanwichien, Hirunburana, and Suebsai-on (2023) ได้ศึกษาเรื่องการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีของผู้บริหาร พบว่า เทคโนโลยีที่เข้ามาเป็นเครื่องมือให้กับผู้บริหารมีความหลากหลาย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า การเปรียบเทียบระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล บุคลากรสำนักงานเขตสาทรที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจัยดังกล่าวสัมพันธ์กับความสามารถในการเข้าถึงและใช้เทคโนโลยี ทักษะดิจิทัล รวมถึงระดับความรับผิดชอบในภารกิจงาน ซึ่งส่งผลต่อการรับรู้ประสิทธิภาพของระบบดิจิทัลแตกต่างกัน เช่น บุคลากรระดับบริหารอาจมองเห็นภาพรวมของระบบ ขณะที่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการรับรู้ผลกระทบในเชิงภาระงานหรือขั้นตอนการทำงานที่เปลี่ยนแปลงไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ Thongsirikul (2022) ผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารของเทศบาลเมืองบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาของบุคลากร พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนบุคลากรสำนักงานเขตสาทร ที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร ไม่แตกต่างกัน ผลการศึกษาที่พบนี้เป็นประเด็นที่น่าสังเกตในเชิงโครงสร้างองค์กร ทั้งนี้อาจสะท้อนว่า การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในสำนักงานเขตสาทรมีลักษณะเป็นการกำหนดเชิงนโยบายจากส่วนกลาง (Top-down implementation) ที่กำหนดให้บุคลากรทุกระดับต้องใช้ระบบเดียวกันภายใต้กรอบการปฏิบัติงานเดียวกัน จึงทำให้ประสบการณ์การทำงานที่ยาวนานหรือสั้นไม่ได้ส่งผลต่อระดับความคิดเห็นอย่างแตกต่างกันอย่างชัดเจน อีกทั้งระบบดิจิทัลที่เชื่อมโยงกับกรุงเทพมหานครมีมาตรฐานและขั้นตอนที่เป็นทางการ ทำให้การใช้งานมีลักษณะเป็นข้อบังคับมากกว่าทางเลือก สอดคล้องกับงานวิจัยของ Ruamcharoenchai (2024) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานของเทศบาลนครขอนแก่น โดยจำแนกตามระยะเวลาการปฏิบัติงาน พบว่า บุคลากรที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานของเทศบาลนครขอนแก่น ทั้งในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Pattanaporn (2022) ผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระยะเวลาการปฏิบัติงาน พบว่า โดยภาพรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุป

ผลการวิจัยเกี่ยวกับระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร พบว่าโดยภาพรวมมีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านงานบุคคลมีระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสูงที่สุด รองลงมาคือด้านงานบริการประชาชน ด้านงานงบประมาณ และด้านงานบริหารทั่วไป ตามลำดับ ส่วนผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลหลายประการมีผลต่อความคิดเห็นต่อระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานเขตสาทร โดยเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และรายได้ต่อเดือน ส่งผลให้ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ขณะที่ระยะเวลาการปฏิบัติงานไม่ส่งผลให้ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้ บุคลากรที่มีระดับการศึกษาสูง มีรายได้สูง และอยู่ในวัยทำงานช่วงกลาง มีแนวโน้มให้ความคิดเห็นต่อการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในระดับสูงกว่ากลุ่มอื่น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 จากผลการศึกษาที่พบว่าด้านงานบุคคลและงานบริการประชาชนมีค่าเฉลี่ยสูง ขณะที่งานบริหารทั่วไปและการติดตามงบประมาณมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า สำนักงานเขตสาทรควรพัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางหรือระบบ Single Sign-on เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างงานบุคคล งบประมาณ และบริหารทั่วไป ลดความซ้ำซ้อน และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารเชิงบูรณาการ

1.2 ด้านงานบริการประชาชน สำนักงานเขตสาทรควรพัฒนาระบบดิจิทัลสำหรับงานสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาลให้มีความเชื่อมโยงและสามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ โดยประยุกต์ใช้ระบบวิเคราะห์ความเสี่ยงหรือปัญญาประดิษฐ์ (AI) เพื่อสนับสนุนการพิจารณาอนุญาตและการกำกับดูแลกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อสาธารณะ

1.3 ด้านงานงบประมาณ สำนักงานเขตสาทรควรพัฒนาระบบ Dashboard สำหรับการติดตามงบประมาณแบบเรียลไทม์ เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหาร และเพิ่มความโปร่งใสในการบริหารจัดการงบประมาณ

1.4 ด้านงานบุคคล สำนักงานเขตสาทรควรกำหนดแผนพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลอย่างเป็นระบบ โดยเชื่อมโยงผลการประเมินสมรรถนะกับแผนพัฒนารายบุคคล (Individual Development Plan: IDP) เพื่อให้การพัฒนาทักษะสอดคล้องกับภารกิจดิจิทัลของหน่วยงาน

1.5 ด้านงานบริหารทั่วไป ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลด้านการวางแผนและการติดตามโครงการหรือกิจกรรมของสำนักงานเขต เพื่อให้การบริหารจัดการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ และสามารถตรวจสอบผลการดำเนินงานได้อย่างเป็นระบบ

1.6 จากผลการทดสอบสมมติฐานที่พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลหลายด้านมีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สำนักงานเขตสาทรควรดำเนินมาตรการบริหารการเปลี่ยนแปลง (Change Management) อย่างเป็นระบบ เพื่อลดช่องว่างด้านทัศนคติและการยอมรับเทคโนโลยีระหว่างบุคลากรต่างช่วงวัย และสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่สนับสนุนการทำงานแบบดิจิทัล

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรขยายขอบเขตการศึกษาไปยังสำนักงานเขตอื่น ๆ ในกรุงเทพมหานคร หรือหน่วยงานภาครัฐระดับท้องถิ่นอื่น เพื่อเปรียบเทียบระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารงาน

2.2 ควรศึกษาปัจจัยอื่นเพิ่มเติม เช่น วัฒนธรรมองค์กร ภาวะผู้นำด้านดิจิทัล หรือความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี ที่อาจมีอิทธิพลต่อการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงาน

2.3 ควรศึกษาพฤติกรรมและระดับการยอมรับเทคโนโลยีดิจิทัลของประชาชนผู้ใช้บริการในพื้นที่เขตสาทร เพื่อประเมินความสำเร็จของการพัฒนาระบบดิจิทัลในมิติของผู้รับบริการควบคู่กับมิติของผู้ปฏิบัติงาน

References

Chanwichien, J., Hirunburana, P., & Suebsai-On, A. (2023). Application of Technology by the Administrators of the Sub-District Administrative Organization That is Desirable for the People in Tambon Tha-It, Pak Kret District, Nonthaburi Province. *Ratchapak Journal*, 17(51), 399–421.

Chumjai, S., & Meephrom, K. (2025). Guidelines for Personnel Management Using Digital Technology in Schools under the Chiang Rai Primary Educational Service Area Office 4. *Journal of Educational Innovation and Research*, 9(1), 200–215.

Department of Provincial Administration. (2025). *Population Statistics for Civil Registration (Monthly)*. Retrieved January 13, 2026, from https://stat.bora.dopa.go.th/

Durianthong, K. (2024). *The Application of Digital Technology to Enhance the Efficiency of Work Performance of Personnel in the Bangkok Provincial Education Office*. (Master's Thesis). Ramkhamhaeng University. Bangkok.

Intrakaset, S., Nimnuan, N., & Kesorndokmai, W. (2023). Application of Artificial Intelligence in Financial Management in Thailand. *Journal of the Association of Researchers*, 28(4), 73–87.

Jaisue, N. (2025). Digital Technology Development of Bang Bua Thong Municipality, Nonthaburi Province. *Journal of Management Science, Sakon Nakhon Rajabhat University*, 5(3), 1022–1036.

Mitmek, S. (2022). Adaptation of Local Government Administration in Chumphon Province under Thailand 4.0 Policy. In *Proceedings of the 13th Hat Yai National and International Academic Conference* (pp. 988–1004). Songkhla: Hat Yai University.

Pairun, P. (2022). *Development of an Online Administrative and Public Service System: A Case Study of Bang Sare Subdistrict Municipality, Sattahip District, Chonburi Province*. (Master's Thesis). Ramkhamhaeng University. Bangkok.

Panyadong, W., & Prasomsuk, T. (2023). Promoting the Use of Information Technology Systems for Budget Management at Rajaprachanukroh 22 School, Mae Hong Son Province. *Journal of Educational Innovation and Research*, 5(4), 909–920.

Pattanaporn, S. (2022). *The Use of Information Technology for the Administration of Local Administrative Organizations in Bang Lamung District, Chonburi Province*. (Master's Thesis). Burapha University. Chonburi.

Phromsuwan, W., & Kanjanakan, T. (2025). The Use of Digital Technology Affects the Performance Efficiency of Personnel at Phan Thong Subdistrict Municipality Office, Chonburi Province. *Srisuwanaphum Review Journal*, 3(3), 210–223.

Prasertso, V. (2020). *Application of Digital Technology to Increase Efficiency in Public Administration*. Retrieved January 5, 2026, from https://personnel.moi.go.th/recruitment/2563/ARTICLE160763_0.PDF

Sathorn District Office. (2021). *Sathorn Embraces the 4.0 Era with a New Dimension of Service: "Sathorn Online"*. Bangkok: Sathorn District Office.

Sathorn District Office. (2025). *Staffing Levels of Sathorn District Office*. Bangkok: Sathorn District Office.

Sritabut, T. (2025). The Use of Digital Technology in the Work of Personnel in the General Administration Group, Phon Phisai Hospital, Nong Khai Province. *Journal of Environmental Studies, Medicine and Health*, 10(1), 461–470.

Thongjiraanan, P. (2022). *Risk Perception and Occupational Hazard Prevention Behaviors of Garbage Collectors, Sathorn District Office*. (Master's Thesis). Thammasat University. Bangkok.

Thongsirikul, S. (2022). *The Use of Digital Technology for Municipal Administration of Bang Yai Municipality, Bang Yai District, Nonthaburi Province*. (Master's Thesis). Ramkhamhaeng University. Bangkok.

Ruamcharoenchai, P. (2024). *The Use of Information Technology for the Administration of Khon Kaen Municipality, Khon Kaen Province*. (Master's Thesis). Ramkhamhaeng University. Bangkok.

Yamane, T. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis*. Singapore: Harper International.